

Haardt i, skjøndt han i sine yngre Dage har maattet give Slip paa den ikke ubetydelige Bifortjeneste, som han kunde have havt ved Udcommandoen, hvis han ikke havde været i en saadan Stilling, at han saa ikke paa sine ældre Dage skulde være berettiget til det, som de Personer, der staae under ham, ere berettigede til. Disse Equipagemestere ere omtrent de ældste Officerer i Staten, og den ene af dem staaer kun paa Commandeureapitain's Gage, som Ministeren yttrede. Jeg tilstaaer, at jeg troede, at han havde Commandeurs-Gage, og at Equipagemestrene endog kunde faae Divisionscommandeurs-Gage. Jeg erfarer nu, at det er anderledes. Naar altsaa denne Mand hører til de Ældste i Staten og altid, — hvilket jeg erindrer ogsaa blev udtalt i det opløste Folkething af den ærede Marineminister — som Officere har opfyldt sin Pligt og været meget afholdt saavel af Undermænd som Overmænd, saa veed jeg virkelig ikke, af hvilken Grund denne Mand ikke skulde være berettiget til at nyde den samme Løn som hans Ligemand, der saa at sige intet Arbejde have. Man maa huske paa, at han vedbliver at være Commandeureapitain, saalænge han lever, og ligeledes at det, at være Equipagemester, er et meget anstrengende Arbejde, idet han maa være tilstede, saalænge der er en Mand paa Holmen. Jeg troer ikke, at det er et Princip, som bør gøres gjældende, at disse Mand ikke skulle have det Samme som baade deres Formænd og Æstere, fordi der paa Grund af tilfældige Omstændigheder engang er udkommet en ubillig kongelig Resolution; thi, naar de staae paa Commandeurs-Gage, kan man jo ikke slaae Folk ihjel for at lade dem faae Divisionscommandeurs-Gage, men netop derfor mener jeg, at det er usædvanligt, at de faae Tillæg, og at altsaa dette stillede Ændringsforslag maa blive forkastet.

Tscherning: Jeg troer, at det mindre kommer an paa det Usædvanlige end paa det Rette. Den ærede Rigsdagsmand sagde, om jeg forstod ham ret, at Equipagemesteren maatte døe for at blive Divisionscommandeur. Jung: Ja, saa har jeg sagt feil. Dette kunde hænges godt sammen med den ringe Betydning, han tilslagde Divisionscommandeuren; thi det kunde

synes, som om den døde Mand kunde omtrent forvalte Posten ligesaa godt som den levende, efter hvad han meente Vedkommende havde at gjøre. Han meente ogsaa, at de altid skulde leve i den Post, og ikke kunde gaae ud af den. Derjom alt Dette forholder sig saaledes, ja saa er der noget Brangt ved denne Post; det vil jeg imidlertid overlade til den ærede Minister at besvare og at afgjøre, om det virkelig er saaledes, at Divisionscommandeurens Post er saa aldeles intetsigende, at det er en Post, hvori man lader Folk leve hen til ingen Nytte, blot til deres egen Behagelighed og Bequemmelighed. Den ærede Rigsdagsmand har omtalt disse Poster, som om de Vedkommende i sin Tid vare tvungne ind i dem. Disse Udcommandoer, som ere gaaede dem forbi i deres yngre Dage, meente den ærede Rigsdagsmand, — om jeg forstod ham — de tydede hen paa, at de i deres yngre Dage vare commanderede ind i denne Post og nu maatte bære alle dens Ulemper? Nei, saaledes forholder det sig ikke; det er Poster, som de Vedkommende i sin Tid have efterstræbt for at have Fordelen deraf, og dette gjør en meget væsentlig Forandring. De have i deres yngre Aar havt en stor Fordeel af at træde ind i denne Post, og nu ville de ikke paa de ældre Dage bære de Ulemper, som opveie disse Fordele. Det er ikke disse enkelte Mænd, der gjælder om, men det er det hele System, den hele Forvaltning. Den ærede Minister har sagt: jeg foreslaaer dette, fordi disse Mænd derved faae en Gage, som flere af deres yngre Samtidige nu have. Jeg troer, at det var det, den ærede Minister sagde. Men lad os huske, hvad den ærede Krigsminister igaar med fuldkommen Ret gjorde opmærksom paa, nemlig, at derpaa kan ikke støttes nogen Berettigelse. Det var derfor, vi igaar maatte være tilfredse med, at et Ændringsforslag blev taget tilbage, som havde langt Mere at betyde; men vi sølte Alle, at vi ikke kunde komme til at votere det paa denne Maade. Maaskee man hertil vil svare: ja, men vi sølte tillige, at, hvis Ministeren foreslog det, vilde vi være villige til at gaae ind derpaa; og her foreslaaer Ministeren det, hvorfor skulle vi saa ikke gaae ind derpaa. Men dertil svarer jeg: fordi